

# DVOJKA

Vánoční číslo



2. číslo

2.ZŠ Kolín

prosinec 2003

Kmochova 943

# Dvojka

---

Ahoj...., přinášíme vám další Dvojku. Tentokráte se dočtete o Vánocích, lyžování a najdete v ní i vámi dlouho očekávané výsledky soutěže o sympat'áka třídy. Tímto číslem také končí naše aktivita pro rok 2003 a chtěli bychom vám popřát krásné Vánoce, bohatého ježíška a úspěchy i v roce 2004.

## Spolupracovali:

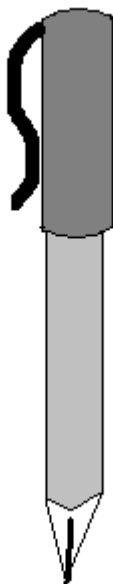
Techničtí redaktoři: Mocová Barbora  
Matoušková Jana  
Břichnáčová Monika  
Funda Jiří

Grafici: Hlína Vojta  
Veselý Luděk  
Adamcová Anežka  
Chamrada Daniel

Redaktoři:	Dědková Anna	Veselý Luděk
	Piálková Kateřina	Chamrada Daniel
	Šejnová Iveta	Lodinský Jakub
	Hlína Vojta	Barešová Dana
	Adamcová Anežka	Malina Vojta
	Vozábová Ladka	Konopáčová Bára
	Klovřza David	Korelus Martin
	Klabzuba Tomáš	Poláková Aneta
	Toman Ondřej	

## **Co jsme si pro vás připravili**

- Zajímavosti pro lyžaře	str. 4 – 8
- Povídka o vánočních zvycích	str. 8 – 9
- Víte, kdo je ...	str. 10 - 11
- Stalo se ...	str. 11 – 14
- Týden v 9.B	str. 14 – 18
- Otázky měsíce	str. 18 – 20
- Sympat'ák třídy	str. 21 – 23
- Čtenářský koutek	str. 24
- Recenze filmů	str. 25 – 26
- Počítačový koutek	str. 26 – 29
- Vtipy	str. 28 - 29
- Brilantové úlohy	str. 29 - 30
- No právě	str. 31



## **Zajímavosti pro lyžaře, ale i po obyčejné návštěvníky hor**

### **Vládci hor**

Každý z nás už navštívil nějaké to pohoří nebo hory v ČR. Určitě jste také slyšeli něco o jejich vládcích. Pokud ne, tenhle článek by vám měl udělat jasno.

Každé správné hory mají odedávna nějakého vládce, ochránce, ducha, čaroděje, nebo přinejmenším trpaslíky. Někteří jsou hodní a prospěšní, jiní naopak zlí a škodolibí. Asi úplně nejznámější je vládce nejvyšších českých hor Krkonoš - Krakonoš. Jeho podoba se ustálila na bělovlasého starce s šedivými vousy, kloboukem a holí. Ochraňuje své hory, jejich obyvatele a živočichy. Můžete ho znát např. z večerníčků. Další je kouzelník Pumhut sídlící na německé straně Lužických hor. Kdybychom přehlédlí jeho „doplňky“, mohli bychom ho považovat za Krakonoše v „menším vydání“. Beskydám vládne Radegast, Jeseníkům Praděd a Jizerským horám Muhu. U něho bych se na chvíli zastavila. Tuto „bytost“ z křoví, kamenů a stromů údajně stvořil Krakonoš s Rampušákem na Muchově u Tanvaldu. Své jméno pravděpodobně dostal od táhlého soviho Muhúúúú. Poslední hory, o kterých se zmíním, jsou Orlické. Jako jedny z mála mají vládce dva - Kačenku a Rampušáka. O Kačence se vypráví jako o velmi milé,

# Dvojka

---

krásné a dobrosrdečné dívce, která hodně chrání a zlé trestá. Rampušák se začal objevovat o dost později, něco kolem 60.let. Je znám nejen jako Kačenčin partner a soused, ale i jako patron závodů, kde účastníci předvádějí sjezd na horském kole po překážkově upravené sněhové ploše.

Nic z toho, co tu bylo uvedeno, nedokazuje opravdovou skutečnost, ale přesto až budete na horách, raději nepokoušejte své štěstí a buďte obezřetní. Takové setkání nemusí vždy dopadnout nejlépe☺

Jana Matoušková, 9.B

## Lyžování

Lyže byly vynalezeny před tisícovkou let, sloužily



jako prostředek k přesouvání z místa na místo. Až po dlouhé době se začaly používat jako sportovní náčiní. Sportovní lyžování se začalo vyvíjet až s příchodem roku 1850, jednalo se pouze jen o lyže severské. První zimní olympiáda v roce 1924 zahrnovala jen lyže severské, alpské se na olympijské hry dostaly až v roce 1936.

Na lyžování je třeba

# Dvojka

---

mít teplé oblečení. Doporučuje se víc tenkých vrstev, než jedna tlustá. Každý lyžař ale určitě musí mít nepromokavou bundu a oteplováky, nebo kombinézu. Poradím vám takový malý fígl: Kalhoty nezastrkávejte do lyžáků, ale přetáhněte je přes ně. Pak vám nezapadá sníh do bot a nebudete ho muset pracně vyndávat, zvláště, když pak přimrzne k vložce bot a k ponožkám.

I lyžování je několik druhů, z nichž nejrozšířenější je lyžování sjezdové. Sjezdové lyže dělíme na klasické alpské lyže a na poslední dobou velmi rozšířené carvingové lyže. Ty jsou u špičky a u patky rozšířené, a tak lze zatáčky projíždět vyšší rychlostí. Je dost možné, že jednou vytlačí klasické lyže. Na různých lyžařských závodech se jezdí sjezd, slalom, obří slalom a superobří slalom (někdy nazývaný super-G). Jednou z největších legend sjezdového lyžování je Rakušan Hermann Mayer.



Dalším, velice rozšířeným druhem lyžování je běh na lyžích. Ten se dělí podle délky a způsobu, jakým se závodí. Profíci častěji využívají bruslení (asi jako, když se bruslí na ledě, ale ještě se při tom stíhají odpichovat hůlkami), anebo tzv. běh s odpichem, což znamená, že nechají nohy u sebe a odpichují se naráz oběma hůlkama. Ti, co běžkaří spíš pro vlastní potěšení, využívají nejčastěji střídavý

# *Dvojka*

---

krok – lyžař se odráží vždy jednou rukou a opačnou nohou a naopak. Samostatnou kapitolou je biatlon. To si s sebou závodníci na zádech vezou pušku a cestou na několika stanovištích střílejí do terče. Samotné běžkařské lyže jsou daleko užší než sjezdové. Skluzníci mají většinou hladkou, ale někdy se můžete setkat i s malými vroubkami. Jezdí se s takovými lyžemi dost dobře, ale při vyšší rychlosti to kvůli těm vroubkám bzučí. K alchymii by se ale dalo přirovnat mazání lyží. Na každou teplotu sněhu a na každý druh sněhu se používá jiný vosk, a to dá řadě začínajících běžkařů dost zabrat.

Divácky velmi zajímavé, i když ne moc rozšířené, je akrobatické lyžování. Jezdí se buď na boulicích, nebo se skáčou různé skoky ze speciálního odrazového můstku. Tady má Česká republika i svého olympijského vítěze Aleše Valentu.

Veliký obdiv si zaslouží skokani na lyžích. Rozjedou se z vrchu odrazového můstku vstříc svému skoku. Letí „jen“ asi 4 sekundy, ale za tu dobu stihnou uletět něco kolem sta metrů. Lyže jsou velmi dlouhé a široké, aby se dalo bezpečně přistát.



Já ale nejvíce obdivuji ty, kteří si na vrchol hory vyšplhají po svých a pak to sjedou dolů sami, nikým nerušení.

# *Dvojka*

---

Tento druh lyžování se nazývá skialpinismus. Na to, aby se dostali až nahoru, si na lyže natáhnou tulení pásy. Cestou dolů toho ale stihnou ažaž, ti nejlepší zvládají i salta.

O lyžování si můžete hodně přečíst i na internetu, nejrozsáhlejší informace lze nalézt na [www.lyzovani.cz](http://www.lyzovani.cz), nebo na [www.skinet.cz](http://www.skinet.cz).

Na závěr bych chtěl ještě vyřídit všem, kteří ještě tento sport neokusili, aby se ho nebáli a určitě ho někdy vyzkoušeli. Určitě to stojí za to.

Luděk Veselý, 8.B

## **Povídka o vánočních zvycích**

Vánoce. Když se řekne Vánoce, většina dětí si představí blikající stromeček a hromady dárků. Dospělí vidí prázdné peněženky a předvánoční stres. Maminky jsou zděšené z hodin strávených u pečení cukroví. Každý si představí něco jiného, ale už to není zdaleka to, co si lidé představovali v minulosti... Svátky klidu a pohody strávené s rodinou při vyprávění zážitků, sestavování betlému a jiných činností, dneska už se skoro žádné zvyky nedodrží.

V naší rodině jsme se jednou asi před čtyřmi lety rozhodli, že strávíme Vánoce jako „ dřív “. Jeden den z vánočních svátků jsme byli doma sami s tatškou, který vymyslel, že budeme pouštět lodičky. A tak jsme nejprve snědli asi deset ořechů možná i víc,



# Dvojka

---

protože než se nám podařilo rozlousknout alespoň čtyři ořechy, aby vznikly dvě půlky, no nejmíň hodina. Potom jsme napustili vodu do lavoru, do skořápek dali svíčky...musím říct, že to byla opravdu krása. Svíčky svítily, lodičky pluly a my jsme se sestrou seděly těsně nad lavorem, abychom na ten zázrak pořádně viděly. Po chvíli se začal kuchyní linout podivný závan, nikdo z nás netušil co by to mohlo být, ale když už to byl opravdu s prominutím smrad, táta zakřičel: „ Hoří ti vlasy! “ No jistě, jak jsem se tak nahýbla nad lavorem, tak mi z culíku vyklouzl jeden pramen, dotkl se lodičky a už se škvařil. Rychle jsem uskočila a vodou si vlasy uhasila. Po tomto zážitku jsme se rozhodli, že raději přejdeme k házení pantoflem, domnívaje se, že to bude bezpečnější. Házely jsme tedy pantoflí a taťka nám předpovídal, zda půjdeme z domu či nikoliv. Asi už po třetím hodu jsem znovu mrštila pantoflí, ale tentokrát nějak silněji a strefila jsem nebohého rodiče přímo do oka... trefa. Tak to byla opravdu trefa. A to už byl vrchol, nakonec jsme upustili i od lití olava a dokonce i od rozkrajování jablíčka, kdo ví, co by se ještě stalo...



Barbora Mocová, 9.B

## Víte, kdo je ... Ježíšek ?

Když se dneska zeptáte malého kluka nebo holky: „Kdo je Ježíšek?“ bez váhání odpoví, že nosí dárky. A když se zeptáte, jak vypadá?

Někteří řeknou, že je to obtloustlý, usměvavý děda, který se kdesi na severu po celý rok snaží se svými skřítky připravit nejrůznější překvapení pro děti. Na Štědrý večer si obleče červený kabát a čepici, sedne na saně se soby a hurá po noční obloze rozvážet dárky, ale to přece není žádný Ježíšek, to je Santa Claus, který roznáší dárky v Americe. Tomuhle dědulovi je podobný Děda Mráz, který přináší vytoužené věci dětem v Rusku, ale to ještě pořád není ten náš Ježíšek.



Ježíška známe z vyprávění jako miminko, ale dovedete si představit, jak k vám leze na Štědrý večer oknem mimino s pytlím dárků? Já teda rozhodně ne. Potom by to tedy mohl být velký Ježíš, ale mně osobně vůbec nepřipadá veselý, jako třeba ten Santa Claus... tak jak tedy vypadá ?

Tak tady je moje teorie. Na světě je jenom jeden jediný děda, který roznáší dětem dárky, někde mu říkají Děda Mráz, jinde zase Santa Claus nebo

# *Dvojka*

---

Ježíšek. Je to přece úplně jasné, vždyť u nás rozbalujeme dárky už večer 24.12., ale v Americe děti spatří svá překvapení až ráno 25.12. a v Rusku, tam si počkají dokonce až do 1.1. Kdyby těchto dědulů bylo víc, tak by se snad dohodli, ale takhle děda vyrazí 24.12. a domů se vrací až 1.1. Každá země si jenom vymyslela svoji povídku a své jméno pro tohoto milého chlapíka.

Barbora Mocová, 9.B

## **Stalo se...**

Jistě všichni nevíte, že dne 16.10. se na naší škole uskutečnil Japonský den, udělala si ho třída 4.A a nedovedete si představit, jak to bylo zajímavé. Někteří malí Japonci nám popsali, jak to všechno probíhalo ...

### **Japonský den**

Jednoho dne o přírodovědě nám paní učitelka sdělila, že si budeme vyprávět o Japonsku a budeme mít japonský den. Naše paní učitelka Dana Kejklíčková nás rozdělila do skupin. Já jsem byla ve skupině s Hankou, Mirkem a Jirkou. Každá skupina měla zjistit co nejvíc informací. Všichni jsme sháněli : někdo na internetu, někdo v knihovně, no a já jsem zjišťovala všude, kde se dalo. Zjistila jsem, že Japonsku se říká Země vycházejícího slunce, viděla jsem císařskou rodinu na internetu, dozvěděla jsem

# *Dvojka*

---

se, že se tam platí jeny, že z Japonska pochází karate, džudo, bonsaje, sakura i gejša.

## Překvapení k narozeninám

Bylo to velmi nečekané ! Najednou někdo zaklepal na dveře a vstoupila nějaká paní a přivedla pravou Japonku. Nečekala to ani paní učitelka – byl to dárek k jejím



narozeninám. Japonka měla šikmé oči a taky měla kimono. Ukázala nám, jak se drží jídelní hůlky a jak se s nimi jí, a prý se jmenují haši. Napsala nám na tabuli japonské znaky. Překvapilo mě, že měla úplně malá chodidla. To proto, že v Japonsku odmalička dávají holčičkám malé boty, aby jim chodidla nevyrostla. Když odcházela, pozdravila nás sepnutím rukou a úklonou.

## Konečně Japonský den

Když jsem přišla do školy, převlékla jsem se do kimona, které mi spíchla paní učitelka. Taky mi napíchala do vlasů obarvené špejle, namalovala mi šikmé oči a malou pusku. Pak jsem si uvařili japonské jídlo a konečně jsme mohli vyzkoušet hůlky – haši. Vypili jsme zelený čaj. Myslím, že je to mnohem lepší než učení. Je to jistě zábavnější a navíc se toho hodně dovím o jiných zemích. Japonsko je fakt velmi zajímavá země.

Aneta Poláková, 4.A

## **Napodobování japonských zvyků**

Tak čím začít. Začneme asi tím, jak to začalo. Začalo to tím, že jsem uslyšel hlasitý a naštvávací zvuk, samozřejmě náš digitální budík. Tak jsem se lekl, že jsem spadl z postele a natloukl jsem si ruku. Typické pro japonský den !

Pomalou jsem se zvedl a rychle jsem utíkal dolů, abych si stačil vyčistit zuby, nasnídal se a oblékl do šatů. Po cestě do školy se nic zvláštního nestalo. Začalo to až ve škole, když jsem přišel do třídy. Uviděl jsem pár dobře oblečených Japonců, někteří byli v kimonu, někteří v klasických japonských šatech, já jsem si sedl do lavice. Vyndal jsem z tašky bojové kimono po bráchovi a oblékl jsem se. Stoupl jsem si před zrcadlo a najednou jsem zjistil, že mi to docela sluší. Pak přišla paní učitelka a dala nám před nos prkénko, dva nože a také zeleninu. Měli jsme ji nakrájet na kostičky. Byli jsme ve skupině s Denisou, Vaškem, Tomášem a Ondrou /to jsem já/. Když jsme dokrájeli zeleninu, Vašek ji začal hltavě polykat, že nám skoro nic nezbylo. Potom jsme měli krájet maso na nudličky. Vašek nám už naštěstí nic nesnědl, protože se toho masa štítil. Říkal, že je slizké a že takové maso jíst nebude. Tak jsme mu řekli, že takhle vypadá každé maso před vařením. Pak jsme šli do kuchyně. Bylo tam tak narváno, že jsem se tam pomalu nevešel. Konečně jsem si sedl. Legrační na tom bylo, že jsem seděl asi dvě vteřiny, protože holky vařily maso, a tak tím pádem kluci museli taky něco dělat. Zrovna jsem my kluci museli vyndat rýži na talíře. Rýže byla vařící, takže jsem si samozřejmě

# *Dvojka*

---

spálil ruce. Naštěstí jsme k tomu měli nůžky, které mi hodně pomohly. Konečně jsme to měli hotové. Na tu chvíli jsem se těšil celý den – jídlo ! Šli jsem zpátky do třídy a začalo se podávat. Jídlo bylo strašlivě dobré, hlavně když se to jedlo hůlkama. Jakmile jíte hůlkama, tak jste rádi, že do sebe aspoň něco hodíte. Když jsme dojedli, tak nám paní učitelka přinesla dort. Byl docela dobrý, ale já dorty moc nemusím, tak jsem snědl jen jeden maličký kousíček. Další část dne byly čajové obřady. Já jsem měl čaj dovezený až z Londýna s jahodama a vanilkou. Byl moc dobrý. Když jsem ho dopil, začal jsem se svlékat z japonských šatů. Víte, že mě to docela mrzí, že už je konec. Já to беру i z té lepší stránky ( mohl jsem si zlomit ruku, uříznout si prst, popálit si vařící rýží ruce). Tak to byl celý zábavný japonský den !!!

Ondřej Toman,4.A

## **Týden v 9.B**

### **Pondělí**

Pondělí je pro mě nejhorší den v týdnu. Vypadá jako malý, vychrtlý chlap, který už na první pohled odpuzuje. Jeho pleť je našedlá, pokrytá slizem a zle se na vás šklebí. Na sobě má špinavé, roztrhané hadry. Pondělek je potouchlý a s radostí mi provede nějaký naschvál. V rukou nese hromadu učebnic, sešitů a papírů a na noze má věžeňskou kouli v podobě školy. Jakmile mi na začátku týdne zasvíti sluníčko do oken, vyskočí ze zrcadla a zakousne se mi do nohy. Někdy se ho zbavím a zbytek týdne se

# *Dvojka*

---

povede, občas se zakousne tak pevně, že se nálada už nespraví.

Anna Dědková, 9.B

## **Úterý**

To je takový malý škodolibý fracek, který mne každý úterý ráno již v šest hodin, kdy měl každý normální člověk spát, budí a nutí mě jít do školy. Doprovází mne celým dnem a nenechá mě ani na chvíli vydechnout. Už po několika hodinách tohoto dne zjišťuji, že to bude stejně hrozné jako ty předcházející úterky, a proto se začínám těšit na středu, sic též ošklivou a nepříjemnou holku, ale už se to pomalu blíží k pohodové starší paní, Sobotě, která vždy kuchtí něco dobrého k snědku.

Martin Korelus, 9.B

## **Středa**

Středa je ošklivá líná paní se dvěma bradami, která z člověka svými velkými zuby vysává všechnu energii. Na hlavě má pleš zakrytou parukou a na sobě šaty s červeně přeškrtnými čísly a písmeny. Je stále ospalá a nemůže jít spát, protože na ni pod postelí číhá čtyřicet příkladů z matematiky a ona je musí všechny vypočítat.

Vojta Malina, 9.B

## **Čtvrtek**

Čtvrtek je kat, který čeká jen na pokyn vyučujícího učitele, aby vykonal rozsudek smrti a to mé smrti. Je to vysoký, mohutný chlap oblečený do černého

# Dvojka

---

hábitu s dlouhými tmavými vousy a černou kápí na hlavě. V ruce drží velkou, mohutnou sekýru a před ním stojí krvavě zbarvený špalek. Okolo se kutálejí hlavy předešlých nešťastníků. Zachrání vás už jen Pátek, který vás uvolní z okovů a pustí na svobodu.

Tomáš Klabzuba, 9.B

## Pátek



Pátek je takový konec. Konec dlouhého dne, který začal v pondělí. Pohodové zakončení – pomalé navázání na víkend, který je po celotýdenním vyčerpání jako klidná odpočinková noc.

Pátek je obtloustlý příjemný chlapík, kterého jen tak něco nerozhází. Je hodný a má pochopení pro všechny unavené, a tak je nenáročný. Na temeni má vlasy prořídle, lépe nazvány jako pleš. Ostatní vlasy, vinoucí se od levého ucha přes týl k pravému, jsou hnědě zbarvené. Nosí volné domácí kostkované kalhoty. Trička střídá s kostkovanými košilemi. Na nohou má nejraději domácí teplé papučky. Má všechny rád.

Anežka Adamcová, 9.B

## Sobota

Sobota se zdá jiným lidem jako přívětivá, klidná a pohodová paní, ale já už se v pátek večer klepu, až



# *Dvojka*

---

mě v sobotu ráno vytáhne z postele a začne mě nutit abych v pokoji vyluxovala a utřela prach. Nikdy se mi nechce, tak se s ní napřed vždycky pohádám, ale ona se změní ještě větší babici, která mně už nahání strach. Pustím se do uklízení. Sama začne z pod postele vyšťourávat různé harampádí, které se tam za týden nashromáždilo. A mě nezbude nic jiného, než to všechno uklidit.

Někdy to naházím na nenápadné místo a myslím si, že jsem nad Sobotou vyžrála. Jenže ona je chytřejší než se zdá. Nejdříve okoukne celý byt jen tak povrchově a pak z kapsy vytáhne obří radar na nepořádek a začne procházet všechny pokoje kousek po kousku. A hned je práce navíc. U všeho, co dělám a snažím se uklidit, nade mnou stojí příšerná ježibaba s kruhama pod očima. Je vyhublá až na kost od toho stálého uklízení. Kolem pasu se jí houpou smetáčky a lopatky. Na nohách má kartáče a v ruce drží prachovku a leštěnku. Nenašli byste na ní ani zrnko špíny.

Celou dobu na mě jenom řve, abych přidala, nebo budu uklízet až do večera. Taková představa mě upřímně děsí, a proto zamakám.

Nesnáším soboty, neděle jsou lepší.

Dana Barešová, 9.B

## **Neděle**

Dopoledne je neděle milá baculatá paní s červeně kostkovanou sukní, bílou zástěrkou a ještě bělejší vyšívanou halenkou. Prostě babička z pohádky.

# *Dvojka*

---

Ale po polední už není tak úplně kladnou postavou, vypadá spíš jako mile se tvářící ježibaba.

A večer se babice odhalí ve své plné „kráse“. Pod velkýma pichlavýma černýma očima se tyčí nos velký jak Mount Everest s obr bradavicí na vrcholu. Ve velké vytlemené tlamě se černají shnilé zuby a bradou s třemi chlupy by mohla potopit Titanik!!!

Chodí za mnou tím svým děsným pajdavým krokem, při kterém se její hrb na zádech, kterému se co do velikosti a chlupatosti nevyrovnají ani Kvasimódo a Velbloud dvouhrbý dohromady, nebezpečně nahýbá, jako by chtěl spadnout a utéct od své majitelky.

Děsí a děsí, a čím víc jsem z ní vykulená, tím víc se ona „usmívá“. Jistě si dovedete představit ten hrůzný a taky hnusný pohled. Následovně se z něj vzpomínám až do příští neděle, kdy mě s velkým úspěchem znovu vyděsí.

Ladka Vozábová, 9.B

## **Otázky měsíce**

### **Pro učitele**

1. Jaké byly vaše nejkrásnější Vánoce?
2. Jaký byl váš nejkrásnější dárek?
3. Co by jste si přál (a)?

### **Vladimír Hradecký**

1. Loňské.
2. Zatím v očekávání.
3. Aby se lidi měli rádi.

# *Dvojka*

---

## **Jana Mikesková**

1. V dětství.
2. Dcera.
3. Aby byli zdraví moji blízcí i ostatní lidé.

## **Vladimír Škarvada**

1. Každé.
2. Stačí vánoční nálada.
3. Nerozlišuji dárky

## **Marie Ryšánová**

1. Všechny Vánoce jsou krásné. Je to příležitost k setkání s nejbližšími.
2. Zdraví.
3. Nejvíc mě potěšilo, když jsem uviděla rozzářené oči své dcery, která dostala svůj první kočárek.

## **Pan školník**

1. Člověče, to už si sám ani nepamatuji.
2. Tříkolku.
3. Pevný zdraví.

## **Pro žáky 1.A**

1. Jaký zimní sport máš nejraději?
2. Kam by ses chtěl podívat o prázdninách?
3. Co by sis přál (a) k Vánocům?

## **Martin Havrda**

1. Jezdit na sáňkách .
2. Do Athén.

# *Dvojka*

---

3. Auto na ovládání.

## **Veronika Hutlová**

1. Lyžování.
2. Do Rokytnice.
3. Panenku.

## **Martin Kašpar**

1. Lyžování.
2. na Slovensko.
3. Bobyho, beybleda.

## **Alžběta Ženíšková**

1. Bruslení.
2. Do Jablonce.
2. Bobyho, beybleda

## **Milan Valo**

1. Házet po lidech sněhové koule.
2. Do Turecka.
3. Opravdický oblek strážce vesmíru, beybleda.

Iveta Šejnová, 9.B & Barbora Konopáčová, 9.A

## **Sympat'ák třídy**

Milí čtenáři, udělali jsme průzkum ve všech třídách 2.stupně o nejsympatičtější spolužačku a spolužáka třídy. Zde si můžete přečíst, jak jste dopadli ...

(uvádíme pouze tři první místa, čísla v závorkách jsou body)

## **Kluci 6.A**

# *Dvojka*

---

1. místo - Drbal Václav (28)
2. místo - Formánek Roman (24)
3. místo - Dědek Lukáš (21)

## **Holky 6.A**

1. místo - Pechová Martina (26)
2. místo - Nguyen Phuong Anh (20)
3. místo - Pechová Jana (19)

## **Kluci 6.B**

1. místo - Mužík David (27)
2. místo - Linhart Pavel (15)
3. místo - Kuchař Josef (12)

## **Holky 6.B**

1. místo - Poklopová Marie (2)

## **Kluci 7.A**

1. místo - Abík Martin (28)
2. místo - Macek Jakub (19)
3. místo - Vaško Jakub (18)

## **Holky 7.A**

1. místo - Krchová Monika (42)
2. místo - Adámková Aneta (40)
3. místo - Křemenová Nikola (6)

## **Kluci 7.B**

1. místo - Vondráček Jakub (17)
2. místo - Horáček Tomáš (15)  
Těšitel Michal (15)  
Třešňák Adam (15)
3. Místo - Michalička Pavel (14)  
Psohlavec Lukáš (14)

## **Holky 7.B**

# *Dvojka*

---

1. místo - Skalová Vladka (35)  
Novotná Magda (35)
2. místo - Novotná Jitka (34)
3. místo - Anisimová Alesja (33)

## **Kluci 8.A**

1. místo - Vaněk Vojtěch (25)
2. místo - Kovařík Miroslav (23)
3. místo - Sládeček Jan (15)

## **Holky 8.A**

1. místo - Marková Kristýna (35)
2. místo - Peterková Michaela (9)
3. místo - Horelová Erika (4)

## **Kluci 8.B**

1. místo - Černý Miroslav (26)
2. místo - Lodinský Jakub (8)
3. místo - Dušek Vojtěch (7)  
Hlína Vojtěch (7)

## **Holky 8.B**

1. místo - Horová Zuzana (37)
2. místo - Benešová Magdaléna (36)
3. místo - Hájková Eva (34)

## **Kluci 9.A**

1. místo - Novotný Matěj (45)
2. místo - Šterber Jan (43)
3. místo - Modrý Pavel (40)

## **Holky 9.A**

1. místo - Krchová Lenka (34)  
Seifertová Monika (34)

# *Dvojka*

---

2. místo - Pospíšilová Barbora (33)
3. místo - Kobyláková Kateřina (28)  
Špecingerová Zuzana (28)

## **Kluci 9.B**

1. místo - Klabzuba Tomáš (58)  
Koubek Martin (58)
2. místo - Vojáček Tomáš (47)
3. místo - Poklop Dušan (46)  
Koubek Jan (46)

## **Holky 9.B**

1. místo - Adamcová Anežka (63)
2. místo - Horová Karolina (62)  
Matoušková Jana (62)
3. místo - Dědková Anna (59)  
vyhodnotila Kateřina Piálková, 9.B

## **Čtenářský koutek aneb**

### **všichni, co ležíte v knížkách, SEM!!!!**

Tak vás zase vítám a doufám, že se nebudete moc nudit.

Jistě jste si všimli, že po uvedení filmu "Pán prstenů a společenstvo prstenu" do kin, nastala obrovská a již nevratná "tolkienovská" mánie.

A jak to všechno začalo?

V roce 1927 na univerzitě v Oxfordu, napsal jeden profesor na kus papíru: "V noře pod zemí žil Hobit." Naštěstí pro nás, to takhle neskončilo. V roce 1936

# Dvojka

---

vydal J.R.R (John Ronald Reuel) Tolkien Hobita, tato kniha měla obrovský úspěch na celém světě, a jelikož ho psaní bavilo, tak se pan Tolkien rozhodl ve své tvorbě pokračovat. Na mysl mu připadl prsten, který našel Bilbo, a tak se dal znovu do psaní... ale na další knihu si jeho příznivci museli počkat celých 17 let!! Na konci roku 1953 vyšly první dva díly trilogie Pán Prstenů - Společenstvo prstenu a Dvě věže. Další a velice očekávaný třetí díl Návrat krále vyšel až v roce 1955. Tolkiena, který žil do této doby poklidně, zasáhl obrovský úspěch. Sám autor ovšem Pána Prstenů nepovažoval za vrchol svého díla, měl jím být epos Silmarillion, jenž byl vydán až po jeho smrti.

Všechny tyto knihy naleznete v knihovnách nebo knihkupectvích, a jelikož jsou opravdu skvělé počtení, mohu vřele doporučit všem.

Anna Dědková, 9.B

## Recenze filmů

### Johnny English

.....Neví, co je nebezpečí.....

....Neví, co je nebezpečí.....

.....Neví totiž vůbec nic !!

Britský tajný agent jedna padne v důležité akci. Na jeho místo nastupuje proslulý agent Johnny English (Rowan Atkinson)



**Jsem vždy připraven**



# Dvojka

---



se svými maximálními schopnostmi. Jednoho večera, kdy se v londýnském Toweru bude odehrávat veřejné korunování britské královny, budou korunovační klenoty odcizeny. Do pátrací akce se pouští Johnny se svým přítelem Samem, kteří budou prověřovat každou stopu po zloději. Po dlouhých útrapách zjistí že klenoty ukradl Francouz "Saulage Pascal", majitel stovek věznic v Anglii, Francii i okolí. Johnny se nenápadně spustí do jeho kanceláře, kde se dostaví úplně nenápadně na Saulagův slavnostní večírek. Svými problémy není u svého šéfa příliš populární. Johnny se na vlastní nebezpečí pouští sám do akce na Saulagův hrad ve Francii. Když Johnny vyleze žumpou z toalety, umyje se a dostaví se na tajnou schůzku svého hlavního nepřítele, nevědomky zapne mikrofón, takže nikdo neví, že se tajný agent zase dostavil včas. Johnny chce ukrást DVD se Saulagovými plány co chce udělat s Anglií. Na neštěstí si splete disk a pustí celému národu svou ranní rozcvičku. Shodou okolností se dostane na anglický trůn, ale jelikož by nedovedl panovat, předá zpátky řízení britské královně. Tento film je doporučen pro všechny obdivovatele Beanových kousků a pro lidi, kteří věří tomu, že Rowan Atkinson je schopen zachránit svět.

Daniel Chamrada, 8.B

## **Počítačový koutek, ale nezůstáváme jen u počítačů**

**Vypalme si Vánoce!**  
(vypalovačky)

Co potřebujeme?

Samozřejmě počítač. V zásadě stačí mašinka s frekvencí okolo 400Mhz, 64MB RAM a samozřejmě vypalovací mechanikou. Nakonec zbývá asi nějaký vypalovací program. Podle mého názoru je nejrozšířenější Nero Burning Rom.

Ceny...

Cena prázdného CD s kapacitou 650MB se pohybuje okolo 14,-Kč.

Zato vypalovací mechaniky jsou na tom poněkud

hůř. Jestliže chcete vypalovačku

do domácnosti, tak stačí

nějaká horší.

Například " TEAC

52x24x52 " s cenou

1399 Kč bez DPH.

Pro rychlejší

vypalování sáhnete o trochu hlouběji do peněženky.

Nejkvalitnější vypalovačky nesou značku ASUS. O

tom svědčí i jejich cena. Vypalovačka ASUS

52x48x52 stojí okolo 3500 Kč. A to je rozdíl.



Takže, až se budete rozhodovat, jakou vypalovačku pořídit, tak se stačí řídit pouze cenou.

Jiří Funda, 8.B

## **Digitální fotoaparáty**

Digitální fotoaparáty byly jen donedávna podivnou hračkou hrstky počítačových nadšenců. Dnes už si život bez nich snad ani nedokážeme představit. Zvenku není znát žádný velký rozdíl – největší rozdíl najdeme uvnitř. Obraz se nezachytává na obyčejný film, ale na křemíkovou destičku, zvanou obrazový senzor. Stejně jako klasické foťáky i digitály můžeme rozdělit do několika skupin: kompakty s pevným ohniskem, dražší kompakty s transfokátorem a nejlepší (a nejdražší) zrcadlovky. Ty už mají na rozdíl od kompaktních možnost různého nastavení, třeba ovlivnění expoziční doby, clony, nebo vyvážení citlivosti. Tyto funkce mohou mít i dražší kompakty. Mezi nejdůležitější parametry při koupi patří rozlišení, v jakém senzor pracuje (senzor je taková malá škatulka, z které vedou drátky a funguje místo filmu). Rozlišení se udává v megapixelech a platí, že čím víc, tím líp. Pro prohlížení na monitoru počítače bohatě stačí přístroj s 1 Mpx na malé fotky do rozměru 10 x 15 cm stačí 2 – 3 Mpx. Rozlišení kinofilmu dosáhne senzor s 5 – 6 Mpx. Dnes se prodávají i přístroje s 12 Mpx, ale jejich cena je omračující – přibližně 120 000 Kč. Podstatný je i udávaný zoom (přiblížení). Důležitá je hodnota zoomu optického, ne digitálního. Ten můžeme stejně dobře provést na počítači. Důležité také je, na co se fotky uloží. K tomu slouží paměťové karty, z nichž

# Dvojka

---

nejpoužívanější jsou CF karty s kapacitou až 4GB. Do počítače snímky přenesete po drátě, zapojeném do USB. Úpravy nepovedených fotek lze provést velmi jednoduše, současným standardem pro profesionální práci je Adobe Photoshop. I z digitální fotografie můžeme získat papírovou a existují dvě možnosti. Buď lze fotky odnést na disketě nebo napálené na CD do



**Olympus C-750**

digitálního minilabu, anebo vytisknout v teple doma na tiskárně. Cena ale může být dost vysoká, a to až 30 Kč za A4. A na závěr si položíme otázku: vyplatí se

koupě digitálního fotoaparátu? Odpověď zní: vyplatí. Nemusí se platit za koupi a vyvolání filmu, nepovedené fotky lze ihned vymazat a můžete si je vytisknout doma na své vlastní tiskárně.

Luděk Veselý, 8.B

## Vtipy

Spejbl, Hurvajs, Mánička, Bábinka

B: Jak to pane Spejble, že při kartách vyhrajete a při dostizích prohrajete?

# *Dvojka*

---

S: To máte tak. Koně neschováte do rukávu

B: Máničko! Proč nedáš do akvária k rybičkám čistou vodu?

M: Protože tu starou ještě nevypily

S: Haló! Tady je ochrana zvířat? Já jenom, že listonoš na lampě ošklivě nadává našemu Žeryčkovi.

M: Tady máš kus dortu, Hurvíнку!

H: Ale já chci dva!

M: Tak si ho rozkroj!

M: Pane Spejble? Máte nůžky?

S: Mám a proč? Vy doma žádné nemáte?

M: Máme ,ale bábince je těch nůžek na otevírání konzerv líto.

Daniel Chamrada a Jakub Lodinský 8.B

## **Brilantové úlohy**

**1.** Na břehu řeky jsou rodiče se dvěma dětmi, které také dovedou veslovat. Do loďky se vejde 1 dospělá osoba nebo dvě děti. Jak se dostane celá rodina z jednoho břehu řeky na druhý?

**2.** Jedou spolu kůň a osel a oba vezou měchy s vínem. Kdyby si vzal kůň jeden měch vína od osla, měl by dvakrát víc než osel. Kdyby ale dal jeden měch oslovi, měli by oba stejně. Kolik měchů každý z nich veze?

# Dvojka

---

3. Jeden člověk koupil 30 ptáků za 30 zlatých. Za 3 vrabce zaplatil 1 zlatý, za 2 hrdličky také 1 zlatý a za 1 holuba zaplatil 2 zlaté. Kolik ptáků každého druhu koupil?



## Odpovědi:

1. Nejdříve se převezou obě děti a jedno se s loďkou vrátí. Převezou se otec a vrátí se druhé dítě. Převezou se znovu obě děti a opět se jedno z nich vrátí. Převezou se matka a vrátí se druhé dítě. Nakonec se převezou obě děti.

2. Kůň vezl 7 měchů, osel 5.

3. 9 vrabců, 10 hrdliček a 11 holubů.

Vojta Hlína, 8.B

## **No právě**

Zapínám rádio a vítá mě rozjásaný redaktorský hlásek: "Právě teď nám časové znamení ohlásí 16 hodin." Fajn – odpovídám mu v duchu já a myslím si – poslechnu si nejnovější zprávy z domova i ze světa. Hlas pokračuje: "Právě bylo 16 hodin, vážení přátelé, a já vás srdečně zvu ke sledování našeho pravidelného pořadu. Právě proti mně teď sedí náš dnešní host. Srdečně ho vítám a právě jemu bude určena moje první otázka.!" – Chvilka ticha a pak další rozjezd - : "Právě jste se, pane doktore, vrátili ze zahraniční cesty. Naše posluchače by jistě zajímalo, jaké dojmy si přivážíte. Právě dnes jsou v časopise Týden poprvé zveřejněny fotografie z vaší jistě zdařilé expedice.

Že nevíte, o jaký pořad šlo a kdo byl tím hostem ? O to právě vůbec nejde. Že máte dojem, jako byste i vy sledovali stejný pořad ? No, a právě o to jde !

Také máte pocit, že vás slovo právě pronásleduje na každém kroku ? Že nemáte šanci mu uniknout a že se právě snaží zabydlet se ve vaší slovní zásobě ? Pojdte, spojíme se proti němu a nedovolíme, aby si nás podmanilo. A když náhodou víckrát za sebou zazní z vaší oblíbené rozhlasové stanice, přelaďte ! Jakmile na vás zaútočí i jinde – vypněte přijímač a vezměte si nějakou dobrou knížku. Stačí se trochu rozhlédnout v knihovničce nebo zajděte do knihovny a odporný vetřelec nemá šanci ovládnout i vás.

Květa Kněžourková

## KONEC

